

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2019. g.

JŪLIJS/AUGUSTS

Nr. 7/8

Dace Micāne-Zālīte

ZĪME

Es atgriežos pie sevis,
Kad pa zvaigžņu lauku
Nakti nostaigāju lasot
Tavus izkaisītos sapņus.
Iekrīt saujā Dieva asara
Kā mirdzoša dimanta lāse.
No tās kalšu es bultu,
Lai ozola mizā simtgadīgā
To šautu un lai mirdz
Dimanta zīme, kas vēstī
Par vēl dzīvu un stipru
Manu latviešu tautu.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve jūlijā un augustā

Svētdien, 14. jūlijā, plkst. 10:30 – Piektā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība.

Svētdien, 21. jūlijā, plkst. 10:30 – Sestā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Laju vadīts
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 28. jūlijā, plkst. 10:30 – Septītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar
Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 4. augustā, plkst. 10:30 – Astotā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība.

Svētdien, 11. augustā, plkst. 10:30 – Devītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar
Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 18. augustā, plkst. 10:30 – Desmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība.

Piektdien, 23. augustā, plkst. 18:00 – Baltijas ceļa 30 g. jubilejas atcere ar cilvēku ķēdi pie mūsu
baznīcas ar igauņu un lietuviešu līdzdalību. Sekos BBQ vakariņas.

Svētdien, 25. augustā, plkst. 10:30 – Kapu svētki Crystal Lake kapsētā, 3816 Penn Ave N,
Minneapolis, MN 55412.

Svētdien, 1. septembrī – DIEVKALPOJUMA NEBŪS. Aicinām piedalīties draudžu dienās Katskiļos
no 28. augusta līdz 1. septembrim vai apmeklēt vietējo draudzi.

Svētdien, 8. septembrī, plkst. 10:30 – Trīspadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

mndraudze.org

Lūdzu ievērot, ka mācītājs Dāgs no 16. līdz 25. jūlijam mācīs Garezerā. Mācītājs šajā laikā būs pieejams,
zvanot uz viņa mobīlo telefonu: (612) 280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu
piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais
zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans
lejasstāvam).

Zināšanai!

Jūlija un
augusta mēnešos
saudraudzība būs
vienkāršota.
Tiks pasniegta
kafija un sula kopā
ar cepumiem.

Archibīskapes Laumas Zušēvicas svētruna Mineapolē 2019. gada 30. jūnijā

Šī ir tā diena, ko tas Kungs ir devis! Atvērsim sirdis Dieva vārdam kā tas atskan pravieša Habakuka grāmatas noslēgumā. Es lasu no 3. nodaļas, sākot ar 17. pantu:

“Ja vīģes koks arī neziedēs un vīnakokam nebūs ogu un ja nepiepildās arī cerības, kādas bija liktas uz olīveļļas kokiem, un arī tīrumi nesniedz nekādu barību, ja sīklopi būtu izzuduši no aplokiem, un kūtīs nebūtu arī vairs neviena liellopa, - tad es tomēr gribu gaviļēt savam Kungam un likt izpausties savam priekam par savu Glābēju un Dievu! Jo Dievs Tas Kungs ir mans spēks...”

Dievs Debestēvs, Tu esi mūsu spēks! Mēs lūdzam, piešķir mums savu Svēto Garu, lai Tavi mūžīgi patiesie vārdi atklātu Tevi un to, kā Tu darboies mūsu dzīves visdažādākos apstākļos. To lūdzam Tava mīļā Dēla, mūsu Pestītāja Jēzus vārdā. Āmen.

Vīna koks un Svētā Gara augļi, vīģes un olīveļļas koki, ogas, tīrumi... Šīs dienas Svētie raksti, šķiet, itin piemēroti, vasarā ieejot. Siltākās dienas ticīgiem Dieva bērniem izraisa pateicības gaviles par dabas atplaukšanu un zemes svētību. Varbūt šogad vēl spilgtāk, jo neparastais pavasaris ir bijis vēss, garš un ļoti slapjš! Te braucot redzējām, kā vēl daudzās vietās ūdens pārklāj tīrumus. Vai uz tiem ar lielām rūpēm un bažām acis nepaceļ lauksaimnieki? Cik vēl jālūdz, lai izdotos darbs un piepildītos cerības.

Drošs, ka daudzi ir dziļi ticīgi, strādīgi, pat pazemīgi ļaudis, kas zina, ko nozīmē gaidīt, cerēt, ticēt, palikt bez noteikšanas par savu nākotni, jo tas saistās ar laika un dabas apstākļiem, par kuriem viņiem nav kontroles. Ja arī viņiem nepildītos viņu cerības, vai viņi spētu kā senais pravietis Habakuks teikt: ja arī – tad tomēr! Vai mēs tā spētu?

Ja arī nenotiktu, kā esmu cerējis un lūdzis, tad tomēr es gribu gaviļēt un likt izpausties savam priekam par savu glābēju! Ja kristietis kā zars mīlestībā palicis, cik vien cieši iespējams, savienots ar vīnakoku, kas ir Jēzus, un tomēr jūt, ka viņā kaut kas izkalst, ka ticības spēkā nespēj nest augļus, ka uz mirkli dzīvē nekas neplaukst? Kas dos spēku palikt Viņā un atjaunot gan ticību, gan cerību! Vai tie, galu galā, nebūsim mēs, viņa brāļi un māsas Kristū? Kas kā zari cieši savienoti to turēs un ar viņu paliks, kamēr dvēsele taps stiprināta un ticība atjaunota.

Nesen jauns draudzes loceklis brīvprātīgi uzņēmās atbildību par Milvoku dievnama dārzu. Viņam šad tad nāk palīgā citi, bet principā viņš ir visdedzīgākais šī dārza kopējs. Ne tikai nokaltušie zari tiek aizvākti un visi krūmi apkopti, bet tagad dārzā aug tomāti un gurķi! Un viņš saka, lai ņem, kas grib! Lai bauda citi dārza augļus – un, es pie sevis domāju, arī viņa darba augļus. Dārzu vairāki iesaukuši par miera dārzu, jo tajā var apsēsties, lūgt un Dievam pateikties gan par dabu, gan Dieva līdzstrādniekiem.

Un tad. Saņemam ziņas, ka mūsu dievnama dārzam blakus vidusskola cels lielu Eiropas futbola, tas ir, sokera (*soccer*) laukumu. Pār to celsies 70 pēdu augstumā spēcīgas gaismas! Visi protesti tika ignorēti, patiesāki jāsaka, pārbalsoti. Pēkšņi draudzes miera dārza sēta vienā pusē izpostīta, dzīvžogs iznīcināts. Vītnes pazudušas, kas kaut kā aizsargāja dārza mieru.

Cenšamies aizsargāt dārza sētas otru pusi. Sola, ka iestādīs kaut kādus krūmus, bet sāp sirds par zaudējumu. Drošs, ka cits citu stiprināsim, kaut nebūs kā bija. Domāju, cik labi, ka varam atcerēties Habakuka vārdus mūsu kontekstā. Ja arī būs jāsāk no jauna stādīt, tad tomēr Dievam pateiksimies par piešķirto spēku dārzam atjaunoties.

Milvoku draudzes pieredze, šķiet, simbolizē pārmaiņas, kas tagad notiek pasaulē. Piemēram, šogad Lieldienās jauniešiem bija jāizvēlas todien spēlēt spēlē vai riskēt komandā zaudēt statusu. Un patiesi, Lieldienas rītā vairāki mūsu iesvētāmie, kas tomēr cer uz sporta stipendijām, nebija dievkalpojumā. Kā sporta laukums ārpus dievnama daudz mainīs, jo spēles notiks arī svētdienās, tā jauniešiem uzspiestās izvēles atklāj sekularizētās pasaules spēcīgo ietekmi.

Vairāki vecāki protestēja, viņiem teica: izvēle paliek jūsu! Bet, zinot sekas saviem bērniem, viņi piedzīvoja, kā viņu balsis pazuda sekularizētās pasaules troksnī. Kā tas viss tik strauji mainījās? Top arvien grūtāk izaudzināt bērnus un jauniešus, kas tiešām saprot, cik labi būt kā zaram Kristus vīna kokā, ne tikai dēļ tās dzīvības, kas no Kristus ieplūst viņos, bet arī dēļ tiem, kas viņus neatstās! Kas kopā ar Jēzu būs klāt, 'ja arī' dienās! Kas lūgs par jums un ar jums, lai tiekam līdz 'tad tomēr' svētītiem mirklīem.

Vai sekulārie spēki uzvarēs? Vai esam pārāk ilgi klusējuši, jeb, runājuši nepareizā tonkārtā? Tiesājot, ne mīlestībā liecinot, kādēļ tik labi būt vienotiem Kristū? Kā runāt? Kā lūgt? Nupat biju Vācijā un iznāca dzirdēt, cik arī tur, Reformācijas šūpulī, mazāk un mazāk apmeklē dievkalpojumus. Tur vēl arvien ir kā reiz te bija: svētdienās visi veikali slēgti! Pat degvielu nav iespējams uzpildīt un, kā man vairāki apliecināja, neviens neuzdrīkstētos rīkot sporta sacensības laikā, kas veltīts Dievam. Nu, labi gan, bet vai tukšie, cēlie dievnami liek domāt, ka visi izvēlējušies Dievam ziedot šo laiku? Jeb, vai tie dara 'miesas' darbus, kā apustulis Pāvils tos raksturoja šīs dienas lasījumā no vēstules Galatiešiem?

Vai viņos tiešām valda izlaidība, ienaidis, ķildas, nesaticība un tamlīdzīgas lietas, kuŗu dēļ vairs netic? Jeb, vai kaut kādi citi iemesli meklējami, kādēļ vairs netic Dievam vai biežāk Baznīcai kā institūcijai. Netiesājot viņus, labāk būtu ieklausīties viņu jautājumos. Tie izaicina Baznīcām, katram ticīgajam ieskatīties kā dvēseles spogulī un prasīt, cik katrs mēs paši atspoguļojam to, kā Pāvils iesaka dzīvot. Viņš raksta: "Ja mēs caur Garu esam dzīvi, tad, Gara vadīti arī dzīvosim!" Jeb, kā agrāk tulkoja: "Ja dzīvojam Garā, tad arī staigāsim garā!" (Gal. 5: 25)

Reiz man prasīja, ja nu Jēzus ir tik svarīgs, tad kādēļ par Viņu tiek runāts tikai dievnamos? Cits jautāja: Kā kristietis īsti atšķiras no tā, kas netic Kristum, teiksim, pa ielu staigājot? Atbildēju, ka es cerētu, ka tas, gara vadīts garām nepaiešu savam tuvākajam, kam dzīves vīģes vai ģimenes koks nezied, vai visa dzīve nenes iecerētos augļus. Kā lauksaimnieks zina, mums nav teikšana par tik ļoti daudz, bet mēs varam liecināt, kā Dievs caur krīzēm atklājis jaunas iespējas.

Ķīniešu valodā, jo sevišķi Mandarīnu dialektā, viens vārds tiek tulkots ar diviem: krīze un iespēja. *Crisis and opportunity*. Ja nu Kristus vīnakoka zari, Viņa dzīvā miesa, Baznīca, nonākusi krīzē? Lūgsim, lai Dievs dod tajā saredzēt iespējas! Jo sevišķi, jo zinām, cik cilvēki patiešām piedzīvo krīzes.

Mums ir iespējas un spēks palīdzēt. Kā sen darīja Dieva vīrs Habakuks, liecinot savai tautai, kas bija izsūtījumā un izmisumā, "ja arī...tad tomēr gribu gavilēt savam Kungam un likt izpausties savam priekam par savu Glābēju un Dievu. Jo Dievs Tas Kungs ir mans spēks!"

Ja arī uz īsu laiku jebkuŗam zustu dzīves prieks un cerība, tad tomēr mums ir Glābējs Jēzus, un mēs, Viņa zari, arvien dzīvojam Viņa dāvinātās cerības spēkā! Paliksim Viņā, un ticēsim, ka starp Gara augļiem, ko piemin Pāvils, mēs varētu pieskaitīt '*resilience*'. Google tulko, kas tas nozīmē izturēt. Bet *resilience* liekas kas vairāk! Tas ir kā tāds spēks, kādu apbrīnojam, kad sporta spēle ieiet *overtime* un jau pārgurušie sportisti kaut kā ceļas augšā un tālāk cīnās! Mūsu Baznīca var tāpat! Jo mums ir Glābējs, Spēks, kas mūs dara *resilient* katrā 'ja arī' brīdī!

Nesenā iznāca *Miroslava Volfa* un *Crasmuna* grāmata *For the Life of the World, Theology that makes a difference*. Viņi meklē, kā palīdzēt atjaunot teoloģiju, lai tā varētu veikt savu misiju. Lasu angliki: “*Theology is in crisis, largely because it has lost its nerve and forgotten its purpose to help discern, articulate, and commend compelling visions of flourishing life in light of God’s self-revelation in Christ.*”

Ziedoša, ar augļiem bagāta dzīve ir tāda, kādu Dievs grib dāvināt katram – līdz ar ticību, kas liek gaviļēt un priekā vienoties Viņa Baznīcā, ja arī momentus kopā pārvēršot par “tad tomēr” svētībā! Arī caur mūsu kalpošanu, lai piepildās Viņa cerības! Āmen.

Bībeles tulkojumi latviešu, latgaliešu rakstu un lībiešu valodā

Raksts ņemts no enciklopedija.lv mājas lapas, autori Ņikita Andrejevs, Valdis Tēraudkalns

Bībeles vēsturiskais konteksts un nozīme Latvijas reliģiju vēsturē, teoloģijā, sabiedrībā

Bībeles tulkojumiem nacionālajās valodās ir ne tikai reliģiska, bet arī kultūrvēsturiska nozīme, jo tie būtiski veicina literārās valodas attīstību. Tas pilnā mērā attiecas arī uz Bībeles tulkošanu latviešu valodā.

16. gs. publicēti vairāki Tēvreizes teksti, kā arī evaņģēliju un vēstuļu lasījumi. Tulkotāji bijuši ne tikai luterāņi, bet arī katoļi. Bībeles fragmentu tulkojumi latviešu valodā ievietoti “Latviešu rokasgrāmatā” (1586–87). Jezuīta Georga Elgera (*Georg Elger*) tulkotie evaņģēliju fragmenti 1672. gadā apkopoti grāmatā *Evangelia toto anno singulis Dominicis et festis diebus juxta antiquam Ecclesiae consuetudinem in Livonia Lothavis praelegi solita* (“Evaņģēliji visām gada svētdienām un svētku dienām, kurus saskaņā ar veco baznīcas ieražu ir parasts lasīt priekšā Livonijas latviešiem”).

Dažas Bībeles daļas 17. gs. 60. un 70. gados tulkojis mācītājs Jānis Reiters. 1662. gadā Rīgā J. Reitera sakopojumā tika izdots tēvreižu krājums 40 valodās (otrais izdevums 1675). 1664 nāca klajā J. Reitera tulkotais Mateja evaņģēlijs. Pēc tam, kad tajā pašā gadā Vidzemes sinode lēma uzsākt Bībeles tulkojumu latviešu valodā un 10 mācītāji tika aicināti iesniegt tulkojuma paraugus, J. Reiters 1675 publicēja savu paraugtulkojumu (10 baušļus un Jēzus Kalna svētrunu), kas ilgu laiku bija pazudis un atkal atrasts 1974. gadā Upsalas Universitātes (*Uppsala universitet*) bibliotēkā. J. Reiteru tomēr neaicināja tulkot Bībeli.

Pirmais tulkojums, laiks, vieta, tulkojuma veicēji

Pirmā latviešu Bībele tika izdota ar Zviedrijas karaļa Kārļa XI (*Karl XI*) un viņa 1673. gadā aicinātā Vidzemes ģenerālsuperintendenta Johana Fišera (vācu *Johann Fischer*, latīņu *Johannes Fischerus*) atbalstu. Kārlis XI piešķīra 7500 dālderu latviešu Bībeles tulkošanai un izdošanai. Alūksnes mācītājs, prāvests Ernsts Gliks (*Johann Ernst Glück*) sāka darbu pie jaunā tulkojuma 1680. gadā. Vēlākos gadu desmitos īpaši izcelts E. Glika individuālā tulkotāja sniegums, lai gan zināms, ka viņam palīdzēja arī citi tulkotāji. No 1682. gada tehniskais sekretārs bija students, vēlākais mācītājs Kristiāns Bartolomejs Vitens (*Christian Bartholomeus Witten*). Tulkošanas procesā bija arī grūtības, jo 1683. gadā Kurzemes mācītāju konference tulkojumu noraidīja un apmēram pusotra gada laikā Jaunās Derības teksts tika pārstrādāts. E. Gliks Bībeli tulkoja no tās oriģinālvalodām – ebreju un grieķu. Šis tulkojums tapis Mārtiņa Lutera (*Martin Luther*) Bībeles ietekmē. 1685. gadā tika iespiesta Jaunā Derība. E. Gliks balstījās savu priekšgājēju tekstos un izmantoja galvenokārt Georga Manceļa (vācu *Georg Mancelius*, *Menzel*, latīņu

Georgius Mancelius) un Kristofora Fīrekera (vācu *Christoph Fürecker*, latīņu *Cristophorus Füreccerus*) tulkojumus. Toties lielāka daļa Vecās Derības tekstu un apokrifu latviešu valodā tika tulkoti pirmoreiz. Kārlis XI visas Bībeles izplatīšanas atļauju parakstīja 1694. gadā, kad arī pirmā Bībele latviešu valodā tika izdota 1500 eksemplāru (no tiem 250 tika izplatīti bez maksas) lielā tirāžā.

Nākamie tulkojumi

E. Glikā tulkotā Bībele ir pamats visiem pārējiem Bībeles revidētajiem izdevumiem līdz 20. gs. sākumam. Līdzās E. Glikā tulkojuma revīzijai bijuši mēģinājumi uzsākt jaunu tulkojumu. 19. gs. šāda iecere bija E. Glikā Bībeles piektā izdevuma (1854) virsredaktoram, vēlākajam bīskapam Kārlim Kristiānam Ulmanim (*Karl Christian Ulmann*; “Vēstules romiešiem” tulkojis gan Juris Neikens, gan Augusts Bīlenšteins, *August Johann Gottfried Bielenstein*), taču tā netika īstenota.

Darbs pie jauna Bībeles izdevuma latviešu valodā notika Latvijas pirmās neatkarības laikā. Pētniecībā nav vienprātības, vai tas uzskatāms par jaunu tulkojumu. 1928. gadā luterāņu mācītāju konferencē tika ievēlēta Jaunās Derības emandācijas komisija, kuras darba rezultāts – četru evaņģēliju tulkojums – iznāca 1932. gadā. Visu Jauno Derību Britu un ārzemju Bībeles biedrība (BĀBB) izdeva 1937. gadā, pirmajos astoņos mēnešos tika pārdoti 15 tk eksemplāri. Komisijas sastāvā atspoguļojās teoloģisko uzskatu daudzveidība Latvijas luterānismā – līdzās liberālajam Kārlim Kundziņam darbojās salīdzinoši konservatīvais Ādams Mačulāns. Latviešu valodas jautājumos komisiju konsultēja pazīstamais valodnieks Jānis Endzelīns. Līdztekus šim projektam 20. gs. 30. gados baptistu mācītājs Kārlis Zingers kopā ar palīgiem tulkoja Jāņa evaņģēliju, kura izdošanu atbalstīja Trinitāriešu Bībeles biedrība.

Nākamo tulkojumu valodas, īpatnības

Latgaliešu rakstu valoda

Latgaliešu rakstu valodā visa Bībele nav tulkota, bet tikai tās daļas. 1753. gadā Viļņā iespiesta *Evangelia toto anno..* (“Evaņģēliji visam gadam..”), kas, visticamāk, ir kolektīvs darbs. 1905. gadā Cēsīs izdota nākamā latgaliešu politiķa Franča Kempa tulkotā katoļu garīdznieka Ignaca Šustera “Swāta wēsture aba Vaca un Jauna Testamenta stosti”, kas bija paredzēta kā rokasgrāmata bērniem. Pirms Pirmā pasaules kara izdoti arī citi līdzīgi Bībeles stāstu pārstāstījumi. Garīdznieks Andrivs Kantinieks 20. gs. sākumā iztulkoja latgaliski četrus evaņģēlijus, taču tie tā arī netika iespiesti un manuskripts pazuda. Pēc Pirmā pasaules kara latgaliski Jaunās Derības tulkojumu no grieķu valodas veica Aloīzs Broks (1933 izdota pirmā daļa, 1937 – otrā). 1924. gadā četrus evaņģēlijus latgaliski izdeva BĀBB, kurai bija pārstāvniecība Rīgā. Pie tulkojumiem no poļu, krievu un latviešu valodas strādāja latgaliešu kultūras darbinieks Eduards Kozlovskis, kurš bija katolis, taču šis projekts radīja konfliktus ar katoļu garīdzniecību, kas neatzina tolaik protestantiskās BĀBB tulkojumus.

Lībiešu valoda

19. un 20. gs. tapuši arī Bībeles daļu izdevumi lībiešu valodā – 1863. gadā atsevišķos sējumos austrumlībiešu un rietumlībiešu izloksnē Londonā iznāca Mateja evaņģēlijs, kura pirmo variantu tulkojis Kolkas evaņģēliski luteriskās draudzes ķesteris skolotājs Nika Polmanis, bet otro – Jānis Princis ar dēliem Pēteri un Jāni. Par abu izdevumu redaktoru minēts valodnieks Ferdinands Vīdemanis, kurš abiem izdevumiem bija atradis izdevēju – Londonā trimdā dzīvojošo Napoleona I (*Napoléon Ier*), brāļadēlu Luiju Lisjēnu Bonapartu (*Louis Lucien Bonaparte*). 1880. gadā F. Vīdemaņa redakcijā iznāca Mateja evaņģēlija trešais izdevums, kura iespiešanu finansēja BĀBB. Starpkaru laikā par reliģisku

tekstu izdošanu lībiešu valodā rūpējās Somijas Kristīgā biedrība “Modinātājbiedrība”. Lībiešu draugu biedrībai Latvijā bija pat iecere tulkot lībiešu valodā visu Bībeli, taču tā netika īstenota. 1937. gadā nodrukāja Jaunās Derības pirmo daļu 15 tk eksemplāru tirāžā – četrus evaņģēlijus un apustuļu darbus (Kārļa Staltes tulkojums), 1942. gadā – otro daļu 1000 eksemplāru tirāžā. Grāmatas iesiešana turpinājās vēl 1944. gadā. Ilgus gadus tapušo projektu bija atbalstījuši tūkstošiem somu luterāņu. 2002. gadā Somijas Bībeles tulkošanas institūts izdeva psalmu krājumu lībiešu valodā.

Tulkojumi, izdevumi

1947. gadā emigrācijā tika izdota prelāta Vincenta Strelēvica no latīņu valodas tulkotā Jaunā Derība. Šis izdevums, kam bija vairāki atkārtoti iespiedumi, kļuva par katoļu baznīcas oficiāli atzīto tekstu latviešu valodā. 1961. gadā ASV iznāca prāvesta Staņislava Mozgas no latīņu valodas tulkotie psalmi.

1960. gadā Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznīca (LELB) izdeva Jauno Derību un psalmus. Prasīto 10 tk eksemplāru vietā tika izdoti 1500. Baznīca sāka pārrunas par šo grāmatu ar varas iestādēm jau 1955. gadā, taču tikai pēc neatlaidīgiem lūgumiem izdevās saņemt atļauju. Atzīmējot E. Gliku tulkotās Bībeles 300 gadu jubileju, 1988. gadā LELB izdeva Jauno Derību un psalmus 43 tk eksemplāru tirāžā. Lielu daļu Mateja evaņģēlija teksta bija rediģējis arhibīskaps Jānis Matulis.

1965. gadā BĀBB 5 tk eksemplāru tirāžā izdeva no oriģinālvalodas tulkoto Bībeli. Šī izdevuma pamatā ir pirms Otrā pasaules kara izdotās Jaunas Derības rediģētais teksts un pēc kara iztulkotais Vecās Derības teksts. Šis izdevums iznāca, pateicoties Latvijas sūtņa Lielbritānijā Kārļa Zariņa plašajiem kontaktiem ar BĀBB un baznīcām Lielbritānijā. BĀBB piešķirto stipendiju Vecās Derības tulkošanai saņēma Felikss Treijs. Dzīvodams Amerikas Savienotajās Valstīs (ASV), viņš veica darbu apmēram divus gadus (1953–54). Vecās Derības tulkošanā bija iesaistīti arī Ā. Mačulāns, Voldemārs Bernhards, K. Kundziņš, Aleksandrs Mitulis, Eduards Zicāns, Elmārs Lange. Teksta rediģēšanai tika izveidota komisija, kuru vadīja K. Kundziņš. Komisijas darbs bija mazefektīvs, jo tās locekļi dzīvoja tālu cits no cita un bija aizņemti ar citiem pienākumiem. Redaktora pienākumus praktiski pildīja Ernests Blese.

Tulkojumi 20. gs. 70.–80. gados

20. gs. 70.–80. gados trimdā radās ideja par jaunu Bībeles tulkojumu. 1985. gadā LELBA (Latviešu evaņģēliski luteriskā baznīca ASV) izdeva Lūkas evaņģēlija tulkojumu. Pie tā līdzdarbojās jauna tulkotāju paaudze (arhibīskaps Arnolds Lūsis, prāvests Artūrs Voitkus, mācītāji Juris Cālītis, E. Lange, Kārlis Kuškevics, Lauma Lagzdiņa-Zušēvica, rakstnieks Nikolajs Kalniņš). Kā nākamo LELBA Bībeles tulkošanas kolēģija publicēja Marka evaņģēliju, rediģējot mācītāja E. Langes tulkojumu. Kopā ar E. Langes komentāriem to publicēja mēnešraksts “Ceļa Biedrs”. 2000. gadā šis teksts J. Cālīša redakcijā Latvijā tika izdots atsevišķā grāmatā.

Pēc tam kad 1989. gada beigās tika izveidota Latvijas Bībeles biedrība, sākās darbs pie 1965. gada Bībeles tulkojuma revīzijas (komisijas koordinators mācītājs Guntis Kalme). Šis tulkojums tika pabeigts 1997. gadā. Nozīmīga bija arī Bībeles teksta digitalizācija, ko veica Latvijas Universitātes Matemātikas un informātikas institūts.

Tulkojumi pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas iznāca vairāku Bībeles daļu autortulkojumi – dzejnieki Uldis Bērziņš un Knuts Skujenieks. Vēl pirms revidētā teksta iznākšanas sākās jaunā Bībeles tulkojuma

projekts (1995). Sākumā to vadīja G. Kalme, vēlāk J. Cālītis. Projektu galvenokārt finansēja Zviedrijas Bībeles biedrība. Šis ir pirmais ekumeniskais Bībeles tulkojums latviešu valodā. Tulkošanas procesā un teksta apspriešanā piedalījās gan konfesijām piederoši, gan nepiederoši cilvēki. Ieteikumus sūtīja gan lielāko, gan nelielo konfesiju pārstāvji. Kopš 1974. gadā ASV izdotā latviešu Bībeles pirmizdevuma atkārtotā izdevumā tika iztulkoti Vecās Derības apokrifī, daži no tiem pirmo reizi (3. Ezras, 3.–4. Makabeju, 151. psalms). Projekta gaitā tika izdoti atsevišķu tulkojuma daļu paraugizdevumi, pilns tulkojums izdots 2012. gadā.

Ja sākotnēji izdevējs mēģināja panākt kompromisu starp Latvijā un trimdā lietotām pareizrakstības normām, atsakoties no “ch” lietojuma, bet saglabājot mīksto “r”, tad beigās atteicās arī no tā. Par pamattekstu Jaunās Derības tulkošanā tika izmantots Apvienoto Bībeles biedrību aprobētais Nestles-Alanda Jaunās Derības (grieķu valodā) 27. izdevuma; par pamattekstu Vecās Derības tulkošanā – “Štutgartes ebreju Bībeles” (*Biblia Hebraica Stuttgartensia*, pirmizdevums 1977) izdevums. Veco Derību tulkojuši U. Bērziņš, Laila Čakare, Enoks Neilands, K. Skujenieks, Ilmārs Zvirgzds; Jauno Derību – Aleksandrs Bite, Dainis Zeps; apokrifus – A. Bite, Jānis Priede, Ināra Ķemere, Māra Poļakova, Ilze Rūmniece, D. Zeps.

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība
Occupation Museum Association of Latvia

Rīgā

2019. gada 5. jūnijā

Godājamie tautieši!

Latvijas Okupācijas muzejs vēršas pie Jums ar pateicību un lūgumu.

Pateicamies par atbalstu, ko esam saņēmuši no latviešu draudzēm visā pasaulē. Jūsu morālais atbalsts un ziedojumi ir ļāvuši Latvijas Okupācijas muzejam strādāt un izturēt dažādus pārbaudījumus, lai atcerētos, pieminētu un pasaulei atgādinātu okupācijas varu noziegumus pret Latvijas valsti, tautu un zemi.

Kā latviešu draudzes, arī Latvijas Okupācijas muzejs, katru gadu 14. jūnijā atzīmē Baigā gada un 1941. gada deportāciju upuru piemiņas dienu. Nākamgad ceram to atkal atzīmēt pārbūvētajā muzeja ēkā, kas beidzot top Daugavas malā. Pieminot 1941. gada deportācijas upurus, aicinām Jūs ziedot Latvijas Okupācijas muzejam!

Lūdzu, nolasiet mūsu pateicību un aicinājumu savai draudzei! Latvijas Okupācijas muzejs

Atceros rozi Ogrē

Rakstot atmiņas archibīskapa Arnolda Lūša piemiņai, redzu gleznaino, bet paseklo Ogres upi, kā tā mirgodama veļ savus vilnītšus pāri akmeņainajai gultnei; redzu krastā vasaras mājas un balto bērzu rindas abās ceļa malās, pa kuru gāju kādā saulainā vasaras pēcpusdienā. Pretim nāca pulciņš jauniešu. Viņu vidū – Arnolds Lūsis. Nebiju viņu nekad iepriekš sastapusi. Ogrē viņš bija ieradies no citas upes (liekas, Gaujas) krastiem apciemot brāli. Ievēroju šī jaunekļa nopietno skatu: acis it kā sevī vērstas, tomēr redzīgākas nekā visiem pārējiem. Nezinu, vai tā bija nejaušība, sagadīšanās vai kas cits?

Otrā dienā, bez kādas vajadzīgas, gāju pa to pašu ceļu. Satiku savu jauno paziņu atkal. Rokā viņam bija sarkana roze. Varbūt tā nemaz nebija domāta man, bet, kad to saņēmu, jutos aplaimota. Laikam vasaras dienas košais izgaismojums un jaunības pacilātība man šo brīdi nekad neļāva aizmirst.

Tas bija toreiz, kad vecāki bērniem vēl ļāva izbaudīt brīvdienas; bērni vēl necentās pēc vasaras darbiem, lieka ienākuma, bet iztika ar to, kas bija. Vasaras pagāja ātri: izbraukumi, peldēšanās, teniss, jūsmīgi vakari mēness gaismā. Tā uzkrājās spēks un rosme jaunajam mācību gadam universitātē vai citās skolās.

Sava “loma”, kaut īsu laiku, te bija arī Arnoldam. Toreiz, liekas, viņš nebija vēl izšķīries, kādā gultnē virzīt savu dzīvi. Dievs viņam bija piešķīris patīkama tembra balsi. Bija iecerēta konservatorija. Šī doma, man likās, bija apsveicama, jo pati tur jau biju augstākā kursa klavieru klasē. Iestāju pārbaudījumā prof. Sakss bija Arnoldam tomēr ieteicis vēl pamācīties – nākt citreiz; citiem vārdiem, bija viņu izgāzis eksāmenā. Par to Arnolds profesoram bija pateicīgs visu mūžu. Tas atvieglināja viņam izšķirties par teoloģijas studijām. Dziedāt varēja arī bez skolas, un Arnolds Lūsis to darīja. Dievkalpojumos viņš nodziedāja visu liturģiju; labprāt dziedāja arī draugu pulkā; kādreiz pat pa operārijai, ja noskaņojums uzvedināja.

No senajām dienām Ogrē bija pagājuši turpat divi gadu desmiti, ja ne vairāk, kad atkal satikāmies. Liktenis, pa līkloču ceļiem, izdzītus no mājām, mūs ieveda mācītāja Arnolda Lūša draudzē Toronto. Reizē prieks un mierinājums bija klausīties Arnolda – mūsu vēlākā archibīskapa – runās. Apcerot sprediķos iztirzājamās tēmas un Bībeles tekstus, viņā domu skaidrība un dzejnieka dotības lika klausītājam jo dziļi iejusties pasaules visuma acīm neredzamajos apvāršņos.

Iepazināties arī ar Arnolda ģimeni: sirsnīgo dzīvesbiedri Lidiju un dēliem. Neaizmirstamus brīžus pavadījām Lidijas un Arnolda vasaras mājā Saulainē. Logi tur skatam pavēra plašu apkārtni. Viegli ritēja sarunas gaišajās telpās. Apbrīnojām nama mātes gaumi un izdomu puķu sakārtojumus. Vāzēs un traukos bija redzams viss, kas ziedēja un zaļoja ap māju. Dzērām vīnu. Bagātīgs bija cienasts, gan izsmalcinātā vienkāršībā, toties tā, kā tas piederējās garīdznieka galdam.

Archibīskapa lielā mīlestība bija daba. Dažreiz, kopīgi ar viesiem staigājot pa Saulaines plāvām, viņš stāstīja par mežu, upi, dzīvniekiem, putniem un zivīm. Klausītājam tad atvērās visa krāšņā pasaules godība. Ne vienu vien reizi archibīskaps noliecās, lai noplūktu plāvas ziedu, ko pasniegt kādai no savām viešņām. Kad puķi saņemt gadījās man, es vienmēr atcerējos rozi Ogrē.

Marta Tūtere

DRAUDZES DZĪVE

Draudzes padomes sēde jūnijā

Sēdi vadīja draudzes priekšniece. Pārrunājām vasarā un rudenī gaidāmo, kā arī garāka laika skatījuma jautājumus. Šajā mēnesī mācītājs ar ģimeni bija atvaļinājumā Latvijā.

Augustā gaidām atzīmēt trīsdesmit gadus kopš "Baltijas ceļa", cilvēku ķēdes izveidošanās starp visām 3 Baltijas valstīm. Sadosimies rokās 23. augustā plkst. 18:00 kopā ar mūsu igauņu un lietuviešu māsām un brāļiem 17. avēnijas garumā baznīcas priekšā, lai atcerētos nozīmīgo notikumu. Sekos BBQ vakariņas.

Rudenī un ziemas sākumā plānojam nodarbināt prakses darbā Vācijas teoloģijas studenti, latvieti Ilzi Reiteri. Viņai īpaši interesējot diakonija jeb labdarība. Meklējam viņai vietu, kur dzīvot četrus mēnešus. Ja jums ir iespēja uzņemt Ilzi, lūdzu, sazinaties ar draudzes priekšnieci.

Esam sākuši lietot uzņēmumu, kas administrē draudzes darbinieku algas. Tādējādi kasieris un grāmatvedis Visvaris Ģiga tiks daļēji atvieglots no savas darba slodzes.

Draudzes namam vajadzīgie uzlabojumi ir dzesinātājs, krāsošana un vidējā stāvā paklājs vai grīda.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Jūnija mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Egons Duņēns, Kristīne Kontere, Irēne Rudzīte. Ziedus uz altāra lika dāmu saime, Laima *Dingley*, Kristīne Kontere. Par sadraudzību rūpējās Sarma Straumane, Dzintra Prīlapa, Baiba Rudzīte, Ilga Dulbe, Inta Grāvīte, Sue Duņēna.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai *Dingley* (952-240-1711) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Pavasara tirdziņš

Zināšanai pavasara tirdziņā dāmu saime ieņēma \$5,316.33. Tas neatspoguļo to lielo, pašizliedzīgo darbu un laiku, ko mūsu dāmas un kungi ir ziedojuši, lai tos līdzekļus ievāktu. Tirdziņš bija samērā labi apmeklēts, ņemot vērā, ka aprīlis bija ļoti aizņemts mēnesis. Ieteikums nākotnē mums uzņemt akurātu apmeklētāju skaitu un izsekot, kuri produkti vairāk pieprasīti, lai varam attiecīgi rīkoties. Esam priecīgas par katru dalībnieku un ar prieku turpināsim sagādāt visiem apmeklētājiem latviski etnisko piedzīvojumu. Draudzes dāmu saime

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Māras Celles grāmatu "Mežaparka meitene uzaug Amerikā". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 25. septembrī plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

ATELPA

Miers dabā. Miers Dievā

No 29. aug. līdz 1. sep. Katskiļos
LELBA Draudžu Dienas 2019

Programmas piedāvājumi:

Rīta lūgšanas, svētbrīži, vakara nodarbības, ugunskurs, koris, dievkalpojums kalna svētnīcā, īsreferāti un pārrunas, pastaigas, izbraukums uz Brāļu kapiem, sestdienā īpašas nodarbības bērniem un, protams, laiks atelpai.

Informācija un pieteikšanās:

draudzudienas2019@gmail.com

www.LELBA.org, sadaļa DRAUDŽU DIENAS

www.facebook.com/lelbadraudzudienas2019

Demandtu ģimene Latvijā – bildes

Māc. Dāgs, Edija, Roberts (4) un Harijs (2) Edijas vecāku dāvinātos latviešu kreklos pie Edijas bērnības māju "Jaunkupleju" ozola.

Harijs un Roberts vēro, kā vecpaps Arnis strādā ar balķvedēju.

Roberts izved pastaigā lamu Frici kamieļu parkā "Rakši" pie Cēsīm!

Edija ar puikām, vecākiem un māsu Eviju Papardes stacijā, gaidot bānīti ceļā uz Alūksni.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

JĀŅI 2019

Liekas, ka Līgo svētku svinēšana ir "latviešiem asinīs". Lasot mūsu laikrakstus vai klausoties radio un televīziju, jūnijā to vien dzirdam: kad un kur līgosim? Un līgojam visās pasaules malās!

Jāsaka, ka arī Minesotas latvieši vienmēr bijuši čakli šo tradīciju kopēji, te Jāņi svinēti katru gadu. Pēdējos gados pulcējamies pilsētas parkā pie Harrieta ezera, jo tur ir jauka lapene, kas dod patvērumu lietus gadījumā.

Šogad organizatoriskos pienākumus veica mūsu koris. Bija lieliska programma ar dziesmām, dejām, rotaļām. Priecājamies gan par lielajiem, gan mazajiem dejotājiem, kas tik disciplinēti izpildīja savus uzdevumus. Lai gan koris nebija pilnā sastāvā, viņu skanējumu tas neiespaidoja, bija prieks klausīties! Un danči! Bija daži pāri, kas vai visu laiku dejoja, un viņi tiešām bija varenā formā. Tātad skatītāji un klausītāji bija gandarīti. Rita Drone

Koris, skaisti dziedot!

Indra Halvorsone
ar meitām Kaiju
un Miliju.

Anna Pone Ivaskeviča
ar pīrāgiem.

Vēlreiz būt dzimtenē

Šovasar maija un jūnija mēnesī man bija neplānota iespēja ciemoties Latvijā. Pievienojos savas jaunākās meitas ģimenei kā gids, padomdevējs, apkārtnes pazinējs. Esmu taču dzimis Rīgā, mācījos Rīgas pilsētas 2. Krišjāņa Barona pamatskolā, to sekmīgi beidzis, un man pat izdevās iekļūt Rīgas valsts tehnikumā un nobeigt pirmās divas klases, bet ar to mana formālā izglītība dzimtenē beidzās, otrais pasaules karš mani aizrāva uz Vāciju un tad šī stāsta turpinājums jau lielākam mūsu draudzes locekļu skaitam ir labi zināms, līdzīgs citiem ar dažādām variācijām.

Rīgā pirmās dienas bija pavēsas, bet ļoti veselīgas ar labām un garām pastaigām. Īrējām paši savu automašīnu, bet ar tās novietošanu gandrīz vienmēr bija problēmas. Ielu un ceļu remonts, konstrukcijas, jaunbūves liecina, ka celtniecības projektu ir daudz un šis darba lauks rit pilnā sparā. Vēlāk pat uzzinu, ka pilsētā trūkst daudz labu amatnieku meistaru kā galdnieku, mūrnieku, cementlējēju un daudzu citu. Šo speciālistu atalgojums bieži pārsniedz atalgojumu, ko saņem cilvēki ar augstāko izglītību, bet kur viņus atrast.

Braucam apskatīt leģendāro Centrāltirgu. Redzam pircēju barus, pārtikas preču standus un preču kaudzes. Ļoti populāras pašlaik ir zemenes no Grieķijas un ķirši no Itālijas. Zemenes ir lielas, sulīgas un saldas, rīdzinieki pērk un priecājas par garšīgo pirkumu. Vērojot tirgus akciju, jāsaka, pircējiem ir nauda, ne gluži kā bija mans novērojums pirms pieciem gadiem, kad ciemojos šeit. Mani valdzina kūpināto un žāvēto zivju nodalījums – butes, reņģes, zuši, mencas, lucīši un vēl man pat nezināmas zivis, viss izskatās lieliski tiem, kam garšo žāvētas zivis. Ir bagātīgi nodalījumi gaļas produktiem – desām, žāvētām, svaigām, dūmu desām, asinsdesām, tādām, kādas Amerikā nemaz nav. Kāda starpība ar 1991. gadu, kad arī staigāju pa Centrāltirgus angāriem, toreiz tāda pārpilnība neeksistēja, arī pircēju maciņi bija pustukši.

Celtniecības norises ir redzamas arī citās pilsētās – Siguldā, Cēsīs, Limbažos, Rēzeknē, Aglonā un Jūrmalā, kur redzam ceļoties masīvu tirdzniecības centru (*mall*) ar lielu nodalījumu veikaliem. Latvijas valsts ir saņēmusi daudz aizdevumu no Eiropas savienības, bet arī privātie ieguldījumi ir prāvi, to liecina būvdarbība valstī, pilsētās un ceļu konstrukcijās.

Apbraucot vietas Latvijā, kur apskatām kultūrvēsturiskos pieminekļus, kā piemēram, Jūrmalā, Cēsīs un Siguldā, satiekam tūristus no citām Eiropas valstīm. Lieli, moderni autobusi ar ceļotājiem, gan vecāki gados, no Vācijas, Norvēģijas, Zviedrijas un pat no Argentīnas liecina, ka Latvija ir valsts, kuru ir vērts apskatīt un piedzīvot, kurā ēdienus un to dažādību var ne tikai apbrīnot, bet arī nogaršot un izbaudīt par mērenu cenu. Skatoties uz tūristiem, liekas, vācu tautības pensionāri – dāmas, visvairāk jūsmo par piedāvāto ēdienkarti. Aprunājoties ar veikalniekiem, uzzinām, tūrisms katru gadu ir palielinājies un Latvijas valsts saimniecībā kļuvis kā labs ieņēmumu avots.

Latgale. Visā savā garajā mūžā man nav bijusi izdevība apceļot Latvijas austrumu apgabalu – Latgali. Šoreiz man, ar sirsnīgu draugu palīdzību, tas izdevās. Daļa Latgales, kuru es redzēju, man atgādināja Viskonsīnas ziemeļu un Minesotas pavalsts vidus daļu. Ezeru virknes, individuāli ezeri starp pauguriem (morēnu sanesumiem) veido acu skatam gleznainu ainavu. Latgale ir bagātāka ar kokiem un mežiem un tāpēc, liekas, skaistāka.

Neapšaubami, apbrīnojami ir lūkoties uz mūsu kulturālvēsturiskās upes Daugavas lokiem no stāva krasta, bet cits skats paveras, uzkāpjot 32 metru augstajā Priedaines skatu tornī Krāslavā. Daugavas loki ir visai neparasta dabas īpatnība – tie ir apmēram desmit lieli Daugavas līkumi (meandri) posmā

no Krāslavas līdz Naujenei. Katrs upes loka garums sasniedz 4-6 km, bet taisnā līnijā attālums starp lokiem ir tikai 2-3 km. Ir daudz teicamu un slavējamu vērtību sakāms par šo skaisto apgabalu ar pilsētām un cilvēkiem, kas šeit dzīvo, strādā un apliecina savu patriotismu, varbūt, pat vairāk kā galvaspilsētā. Lai Dievs svētī šo zemi, no kuras viņi ir cēlušies.

Vēl vēlos pieminēt vienu jaunu vietu Latvijā, kuru man izdevās apmeklēt – Likteņdārzs. Tas atrodas Koknesē – uz pussalas Daugavā. Braucot pa Rīgas-Daugavpils šoseju 101 km vai 130 km no Daugavpils. Dibinātāji šo grandiozo pasākumu dāvināja kā TAUTAS DĀVANU LATVIJAI, atklāšana notika simtgadē, 2018. gada 18. novembrī. Vēl ir daudz jādara, lai šo pasākumu nobeigtu, bet iesākums ir bijis ražens un sekmīgs.

2005 - Nodibināts "Kokneses fonds".

2006 - Starptautiskā konkursā uzvar Japānas ainavu architekta *Shunmyo Masuno* projekts.

2007 - Noslēgts zemes nomas līgums ar Kokneses pašvaldību.

2008 - Izveidota ābeļu aleja, izbūvēts ceļš uz centrālo daļu – amfiteātri.

2009 - Izbūvēts perimetrālais ceļš.

2010 - Uzsākta amfiteātra būvniecība.

2011 - Norit amfiteātra būvniecība – tiek izbūvēti vidus celiņi.

2012 - Uzbūvēta pirmā pastāvīgā ēka – skatu terase. Sākta Ābeļu ceļa bruģēšana.

2013 - Turpinās amfiteātra būvniecība, ceļa bruģēšana.

2014 - Notiek Daugavas krastu stiprināšana un būvēšana.

2015 - Lielā kalna un gājēju tilta būvniecība.

2016 - Amfiteātra būvniecības pabeigšana, daudzfunkcionāla būvniecība.

2017 - Piemiņas nama būvniecība.

2018 - Tiek iestādīti pēdējie kociņi, ielikti pēdējie bruģi.

Dibinātāji saka – Likteņdārza veidošanā mēs pieminām mūsu tautas pagātni un smeļamies enerģiju nākotnei. Likteņdārza pamatā ir cilvēku ticības apņēmība radīt šo nākotni gaišāku, tīrāku, godīgāku, skaistāku. Arī mēs, latvieši ārpus Latvijas, varam atbalstīt Likteņdārza veidošanu. Es iegādājos divus bruģakmeņus, kas ar manu vārdu tiks ievietoti centrālā ceļā, kas ved uz amfiteātri. Vairāki mūsu draudzes locekļi, mums citiem nezinot, to jau ir darījuši.

Ciemojoties dzimtenē veselu mēnesi, bija interesanti novērot un salīdzināt cilvēkus, kādus viņus atminos pirms pieciem gadiem, gribas teikt, šodien viņi ir skaļāki, smaids vairāk, labprāt sarunājas, noteikti ir draudzīgāki, bet nav vairs tik labi gērbušies kā agrāk. Vai viņi ir amerikanizējušies?

Kādreiz sarunās tiek jautāts, vai ir kāds retums Latvijā, kas Minesotas pavalstī nav, jo daba un klimatiskie apstākļi taču ir līdzīgi, vēlos atbildēt, ko it kā biju jau piemirsis, Latvijā stārķis lepni staigā un klabina savu sarkano knābi tā, ka klusā pievakarē to var dzirdēt pat pus kilometra attālumā. Latvijā lakstīgalas brīnīšķi pogo savu dziesmu upju līkumos vai ezeru krastos, Latvijā dzeguze kūko, vēstīdama, cik gadu vēl palicis klausītājam tā dzīves aprītē. Vai nu mēs ticam, vai nē, mūsu senčiem bija daudz māņticību viņu sadzīves uzskatos, bet es vēl joprojām esmu lepns par savu tautu. Bet tagad pateicos ikvienam, kas ir spējis izlasīt līdz šim paragrāfam un nav pārtraucis lasīt jau iepriekš. Vēlos jums visiem teikt – braucat uz Latviju, jūs to nenožēlosiet, tā ir mūsu dzimtene, mūsu izcelsme. Dievs lai svētī to. Laimonis Sproģis

Vēlreiz būt dzimtenē – bildes

Laimonis ar meitu Ilzi un
mazbērniem *Alaine* un *Marty* Latvijā.

Draudze aicina ziedot jaunas mugursomas

Baznīcas rajona bērniem – mūsu šī gada mērķis ir 25 mugursomas!
(Pagājušā gadā ziedojam 34 mugursomas.)
Atvediet jaunu mugursomu uz baznīcu līdz 11. augustam.

Papildus aicinājums ir ielikt skolas somā \$20
skolas materiāliem.

Ieteikums: bērniem pre-K līdz 3. klasei – mugursomas ar “cartoon” vai citu maziem bērniem piemērotu dizainu. Vecākiem studentiem no 4. līdz 12. klasei – Jansport, Columbia, Coleman, Eastport, Wildkin vai pēc jūsu izvēles. Pašlaik Target un Costco ir labas mugursomas ar atlaidēm.

Kopā veicam šo svētīgo darbu ar labdarības organizāciju “Ace in the City”,
sadarbībā ar šo organizāciju draudze paēdina trūcīgus bērnus Folwell skolā.

BALTIJAS CEĻAM 30

Sadosimies rokās, lai atzīmētu šo ļoti nozīmīgo notikumu Baltijas valstu vēsturē.

Piektdien, 23. augustā plkst. 6 pm

Pie latviešu baznīcas

3152 17th Ave S, Minneapolis, 55407

Sekos BBQ vakariņas

BALTIC WAY 30

Join us as we join hands in a human chain for a reenactment of this unique historical event

Friday, August 23 at 6 pm

Latvian Lutheran Church

3152 17th Ave S, Minneapolis, 55407

BBQ Supper after reenactment

The Baltic way was a peaceful and unique demonstration for the freedom of the Baltic nations. On August 23, 1989, about 2 million people from Estonia, Latvia and Lithuania (one-fourth of the populations) joined hands over a distance of 370 miles.

The human chain, linking the Three Baltic capitals of Tallinn, Riga and Vilnius, was to protest the Soviet occupation on the 50th anniversary of the Molotov–Ribbentrop Pact, the secret agreement between the Soviet Union and Nazi Germany. The pact divided Europe and forcibly kept the Baltic countries behind the iron curtain. The Baltic countries first having established their modern statehood in 1918, regained their independence in 1990-91, and the Baltic Way was a major milestone on their road to regained freedom.

Organized by the Estonian, Latvian and Lithuanian communities of Minnesota

LATVIEŠU CENTRA GAŘEZERS 2019. GADA KALENDĀRS

Gaŗezera vasaras vidusskola:

22. jūn. – 4. aug.

Gaŗezera sagatavoŗanas skola:

1. posms: 8. – 20. jūl.

2. posms: 21. jūl. – 3. aug.

Gaŗezera bērnu nometne:

1. posms: 8. – 20. jūl.

2. posms: 21. jūl. – 3. aug.

Gaŗezera bērnu dārzis:

I: 24. – 28. jūn.

II: 1. – 4. jūl.

III: 8. – 12. jūl.

IV: 15. – 19. jūl.

V: 22. – 26. jūl.

VI: 29. jūl. – 2. aug.

JŪLIJS

27.-28. Voleja nogale

AUGUSTS

3.-4. GVV izlaidums

4.-11. 3X3 nometne

31. "Cognac Triples" volejs un Zirgu sacīkŗu vakars

OKTOBRIS

5. Rudens talka

Nekustamo īpaŗumu aŗente Larisa (ŗtolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpaŗumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamos dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekŗpilsētas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpaŗumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
 - Sakārtoju mantas pārdošanai.
 - Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
 - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

SIDRS

Gaumes mainās laikiem līdzī. Tā arī, ko dzeram un ēdam. Sidrs, vājš alkoholisks dzēriens, kas iegūts no ābolu sulās, jau sācis palikt par iecienītu dzērienu pie uzkodām, sevišķi picas, kas cepta ar malku kurinātā ķieģeļu krāsnī-ceplī.

NUMBER TWELVE CIDER (taproom)

614 North 5th St, Minneapolis, MN 55401

Pirmdien-ceturtdien no 3pm līdz 11pm

Piektdien-sestdien no 11am līdz 12am

Svētdien no 11am līdz 8pm

Īpašnieki Colin Post ar sievu Halinu (Dimants) un
Steve Hance ar partneriem
612-568-6171, www.number12cider.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau 25 gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12pm līdz 6pm, sestdienās no 10am līdz 5pm, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmelšu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U.S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, July 14, 10:30 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, July 21, 10:30 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, July 28, 10:30 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Sunday, August 4, 10:30 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, August 11, 10:30 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Sunday, August 18, 10:30 am – Church Service followed by fellowship.

Friday, August 23, 6 pm – Baltic Way 30. Join us as we join hands in a human chain for a reenactment of this unique historical event at the Latvian Church.

Sunday, August 25, 10:30 am – Service at Crystal Lake Cemetery, 3816 Penn Ave N, Minneapolis, MN 55412.

Sunday, September 1 – No Church Service.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.